

Ondergetekenden hebben de eer het navolgende amendement voor te stellen:

In **artikel 23** worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het tweede lid wordt gelezen als volgt:

2. De werknemer geniet mede kinderaftrek voor één eigen of aangehuwd kind dan wel pleegkind van 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar, wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door het verzorgen van zijn huisgenoten, of, mits tot dat huishouden tenminste drie andere kinderen jonger dan 27 jaar behoren, door het mede verzorgen van zijn huishouden.

B. Het vijfde lid wordt gelezen als volgt:

5. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, voor wie kinderaftrek wordt genoten, wordt voor twee kinderen geteld:

a. een kind, vallende onder het eerste lid, letter *d*, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden;

b. een kind, vallende onder het eerste lid, letter *e*, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden;

c. een kind, vallende onder het tweede lid, indien dat kind grotendeels op kosten van de werknemer wordt onderhouden.

Een kind, vallende onder letter *a* van dit lid wordt daarenboven nogmaals geteld, indien het niet tot het huishouden van de werknemer behoort en geheel of nagenoeg geheel op diens kosten wordt onderhouden.

C. In het zesde lid van dit artikel wordt tussen „vijfde lid,” en „tweede volzin” ingevoegd: eerste volzin, letter *c*, en.

Toelichting

Aan de bestaande regeling van de aftrek voor een z.g. extra kind — welke aftrek naar het oordeel van de Regering moet vervallen (zij het niet op dit moment) — kleven verschillende ernstige bezwaren.

Zo kan zij, oorspronkelijk opgezet als een tegemoetkoming voor grote gezinnen, reeds belastingvermindering geven bij gezinnen met twee kinderen. Voorts behoeft het extra-kind op geen enkele wijze de draagkracht van de ouder te verminderen; aftrek geldt ook voor financieel onafhankelijke kinderen. Voorts leidt deze aftrek in een niet onbetekenend aantal gevallen tot een fiscaal nadeel, waarvoor dan weer de hardheidsclausule moet worden toegepast.

Het amendement beoogt deze bezwaren weg te nemen door de introductie van een aanspraak op aftrek voor een kind van 16 tot 27 jaar, dat het huishouden van de belastingplichtige verzorgt of mede verzorgt, een aftrek, welke uiteraard niet zal kunnen cumuleren met een aftrek volgens het eerste lid. Gedacht is hierbij met name aan de figuur, dat in de grote gezinnen van meer dan drie kinderen een dochter thuis haar moeder assisteert. Onder het amendement valt echter ook de figuur, dat in een huishouden de moeder is komen te ontbreken en een kind volledig de huishouding verzorgt. In deze situatie komt het niet juist voor eisen te stellen ten aanzien van de omvang van het gezin. Er bestaan goede gronden deze aftrek niet te doen ophouden bij het bereiken van de 21-jarige leeftijd, doch uit te breiden tot 27 jaar, terwijl het tevens verantwoord voorkomt een zodanig kind in het algemeen voor twee te doen tellen. In het overgrote deel van de gevallen waarop het amendement ziet, zal het kind voldoen aan de voorwaarde, dat het grotendeels ten laste van de betreffende ouder komt.

SCHOLTEN
LUCAS
PORTHEINE
KIEFT
VAN URK.